

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., s. r. o., K., B.**, zast. JUDr. P. P., advokátom, K., B. proti žalovanému: **H. N., P.**, zast. P. s. r. o., Ž., B., o **zaplatenie 33 985,93 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 8 Cb/14/2011, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. júna 2011, č. k. 21 Cob/65/2011-123, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Trnave z 30. júna 2011 č. k. 21 Cob/65/2011-123 a uznesenie Okresného súdu Senica z 11. februára 2011 č. k. 8 Cb/14/2011-109 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Senica vo veci žalobcu A., s. r. o., proti žalovanému H. N., o zaplatenie 33 985,93 eur s príslušenstvom, uznesením zo dňa 11. februára 2011 č. k. 8 Cb/14/2011-109 odmietol odpor žalovaného proti platobnému rozkazu Okresného súdu Senica č. k. 8 Rob/179/2010-100 zo dňa 14. 12. 2010, v ktorom návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Uviedol, že vo veci vydal dňa 14. 12. 2010 platobný rozkaz, v ktorom návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný podal včas odpor proti vydanému platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za predčasné, nakoľko žalovaný má záujem o mimosúdne rokovanie so žalobcom. Ďalej žalovaný uviedol, že k úhrade všetkých jeho záväzkov nedošlo z dôvodu druhotnej platobnej neschopnosti, pričom ihneď po úhrade pohľadávok žalovaného zo strany jeho dlžníkov uhradí svoje záväzky voči žalobcovi. Zároveň žalovaný požiadal o splátkový kalendár, podľa ktorého by svoje záväzky žalobcovi spláca.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, podľa § 172 ods. 1 O. s. p. súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 2 O. s. p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 174 ods. 3 O. s. p., súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a/ oneskorene, b/ bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze, c/ neoprávnenou osobou.

Zo spisu mal súd preukázané, že platobný rozkaz Okresného súdu Senica č. k. 8 Rob/179/2010-100 zo dňa 14. 12. 2010 prevzal žalovaný do vlastných rúk dňa 11. 01. 2011. Dňa 19. 01. 2011 žalovaný odovzdal na prepravu list označený ako odpor proti platobnému rozkazu. Keďže zákonná lehota na podanie odporu v zmysle § 172 ods. 1 O. s. p. bola zachovaná, súc považoval odpor žalovaného za podaný včas.

Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že má záujem o mimosúdne rokovanie so žalobcom a o dohodu na splátkovom kalendári, keďže k úhrade všetkých jeho záväzkov voči žalobcovi nedošlo iba z dôvodu druhotnej platobnej neschopnosti žalovaného.

Súd vzhľadom na obsah odporu žalovaného skonštatoval, že žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil existenciu a ani výšku žalobcovej pohľadávky, ale iba namietal svoju momentálnu platobnú neschopnosť a žiadal o možnosť dohodnúť sa na splátkovom kalendári. Odpor žalovaného tak súd považoval za podaný bez odôvodnenia vo veci samej, pričom pokiaľ ide o žiadosť žalovaného o možnosť splácania dlhu v splátkach, s touto sa žalovaný

musí obrátiť priamo na žalobcu. Vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie odporu vo veci samej súd odpor žalovaného v zmysle § 174 ods. 3 O. s. p. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa. Namietal, že hoci v obsahu odporu uznal existenciu určitých podlžností voči žalobcovi, neuviedol v ňom, že ide o dlh uvádzaný žalobcom a namietal tiež, že žalobca návrh dostatočne neodôvodnil a obmedzil sa iba na tvrdenie typu „vykonal dohodnuté plnenie“. Súd si nesprávne vysvetlil jeho vyjadrenie o existencii záväzkov, pričom on sa v odpore snažil poukázať na skutočnosť, že nemá vedomosť o existencii všetkých pohľadávok uplatnených v návrhu a neuviedol, že záväzky, o ktorých vedomosť má, sú totožné s uplatnenými v návrhu.

Odvolačný súd prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalovaného.

V súlade s procesným predpisom súd prvého stupňa odpor žalovaného neodmietol z dôvodu uznania záväzku voči žalobcovi, ako sa odvolateľ zrejme domnieval, ale z dôvodu, že odpor neobsahuje žiadne tvrdenia spochybňujúce existenciu platobným rozkazom priznanej pohľadávky, jej výšku alebo výšku jej príslušenstva. Takéto tvrdenia odpor skutočne neobsahuje, pričom za odôvodnenie odporu vo veci samej nemožno považovať prejavenie záujmu o mimosúdne rokovanie so žalobcom a uzatvorenie dohody o splátkach, hoci aj bez špecifikácie uznávaných záväzkov, ani označenie rozhodnutia za predčasné so žiadosťou o poskytnutie časového priestoru na mimosúdne rokovania, či ozrejmienie dôvodov, pre ktoré záväzky doposiaľ uhradené neboli.

Súd prvého stupňa preto odpor žalovaného správne odmietol a odvolací súd jeho odvolaním napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil, a podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 priznal súd, v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške nákladov právneho zastúpenia výške 577,58 eur.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Mal za to, že neboli dané zákonné dôvody na odmietnutie odporu proti vydanému platobnému rozkazu pretože nebol odôvodnený vo veci samej. Poukázal, že už v podanom odpore uviedol, že mu

neboli doručené prílohy k návrhu navrhovateľa, preto sa k nim v odpore nemôže vyjadriť. Napriek tejto skutočnosti žalovanému neboli prílohy k návrh žalobcu nikdy doručené. Z tohto dôvodu sa žalovaný nemohol dostatočne oboznámiť s obsahom návrhu žalobcu a preto jeho odpor voči platobnému rozkazu nemohol byť dostatočne odôvodnený. Žalovaný v podanom odpore sa snažil poukázať na skutočnosť, že nemá vedomosť o existencii všetkých pohľadávok uplatnených v návrhu a hlavne nikde neuviedol, ako sa súd prvého stupňa mylne domnieval, že záväzky o ktorých má vedomosť sú totožné s tými, ktoré sú uplatnené v návrhu. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a nezobral do úvahy namietané skutočnosti uvedené v odvolaní. Podľa názoru žalovaného v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalovaný súčasne s podaním dovolania požiadal dovolací súd o odklad vykonateľnosti rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu. Proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p.

Podľa § 239 ods. 1 veta prvá O. s. p., je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Podľa § 239 ods. 2 O. s. p., je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním žalovaného je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť jeho dovolania preto z § 239 O. s. p. nemožno vyvodit'.

Dovolanie by vzhľadom na uvedený záver bolo procesné prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p., ku ktorým je dovolací súd povinný prihliadnuť (§242 ods. 1 veta druhá O. s. p.). Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu súdov nižších stupňov sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či žalovanému bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie procesné nesprávny postup súdu priečiaci sa zákonu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania.

Dovolací súd so zreteľom na dovolacie námietky žalovaného zdôrazňuje, že ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť procesné prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. Samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá však prípustnosť dovolania v zmysle § 237 nepripúšťa, ako to vyplýva z judikatúry odvolacieho súdu.

Z obsahu dovolania žalovaného vyplýva, že namieta vadu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a túto vyvodzuje zo skutočnosti, že v podanom odpore mimo iného namieta, že mu neboli doručené prílohy k návrhu navrhovateľa, a preto sa k nim v podanom odpore nemôže vyjadriť.

Podľa § 79 ods. 1, konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa § 79 ods. 2, navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 79 ods. 4, návrh na začatie konania doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk.

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (42 ods. 3 O. s. p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcov návrh na vydanie platobného rozkazu vo veci žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 33 985,93 eur s príslušenstvom, bol okresnému súdu doručený dňa 25. júna 2010 (§ 82 ods. 1 O. s. p.). Z prezenčnej pečiatky súdu ďalej vyplýva, že návrh bol súdu doručený dvakrát, počet príloh je zapísaný ako: Zv (zrejme zväzok príloh);

bez kolkov. V spise sa prílohy žalobcu pripojené k návrhu na vydanie platobného rozkazu nachádzajú v jednom vyhotovení na čl. 5 až 69. Na čl. 70 sa nachádza potvrdenie súdu s obsahom, že uvedená vec 8 Rob/179/2010 bola pridelená na rozhodnutie sudcovi tunajšieho súdu JUDr. Božene Sukupčákovej; súd potvrdzuje, že nebol zaplatený poplatok; počet príloh k návrhu: zv (zrejme zväzok); počet rovnopisov pripojených k návrhu 2. Na výzvu súdu na zaplatenie súdneho poplatku č. k. 8 Rob 179/2010-78 zo dňa 01. júla 2010 žalobca súdny poplatok za návrh 2 039,00 eur zaplatil. Súd uznesením č. k. 8 Rob 179/2010-96 zo dňa 21. septembra 2010 vyzval žalobcu pod následkom odmietnutia návrhu na vydanie platobného rozkazu, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia opravil a doplnil podanie označené ako návrh na vydanie platobného rozkazu, doručené súdu 25. 06. 2010, k sp. zn. 8 Rob/179/2010 takto :

Doplniť petit návrhu o obdobie, za ktoré má žalovaný platiť úrok z omeškania zo žalovanej sumy (uvedením dňa, mesiaca a roka, od ktorého má žalovaný platiť úrok Z omeškania zo žalovanej sumy do kedy ho žiada zaplatiť),

Doplnený návrh musí byť vlastnoručne podpísaný, datovaný a vyhotovený v dvoch rovnopisoch.

Žalobca výzve a uzneseniu súdu na odstránenie väd vyhovel, a následne súd vydal dňa 14. decembra 2010 pod č. k. 8 Rob 179/2010-100 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému, aby do 15 dní odo dňa doručenia toho platobného rozkazu zaplatil žalobcovi 33 985,93 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z jednotlivých súm odo dňa omeškania do zaplatenia.

Zo súdneho spisu - doručky z platobného rozkazu do vlastných rúk žalovaného (čl. 101) vyplýva, že súd okrem návrhu na vydanie platobného rozkazu, resp., jeho opravu a doplnenie návrhu, žiadne prílohy k návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovanému nedoručoval.

Žalovaný v súlade s poučením v platobnom rozkaze podal proti nemu odpor, v odpore mimo iného súd upozornil, že mu neboli doručené prílohy k návrhu, a preto sa k nim nemôže vyjadriť.

Súd prvého stupňa uznesením žalovaným podaný odpor „vzhľadom na jeho nedostatočné odôvodnenie vo veci samej“, s poukazom na ustanovenie § 174 ods. 3 O. s. p. odmietol.

Odvolací súd v potvrdzujúcom uznesení uviedol, že súd prvého stupňa odmietol z dôvodu, že odpor neobsahuje žiadne tvrdenia spochybňujúce existenciu platobným rozkazom priznanej pohľadávky, jej príslušenstva. Takéto tvrdenia odpor skutočne neobsahuje, pričom za odôvodnenie odporu vo veci samej nemožno považovať prejavenie záujmu o mimosúdne rokovanie so žalobcom a uzatvorenie dohody o splátkach, hoci aj bez špecifikácie uznávaných záväzkov, ani označenie rozhodnutia za predčasné so žiadosťou o poskytnutie časového priestoru na mimosúdne rokovania, či ozrejenie dôvodov, pre ktoré záväzky doposiaľ uhradené neboli.

Podľa § 46 ods. 1 Ústavy, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 77/02, III. ÚS 63/06) každý má právo na to, aby sa v jeho veci konaní pred všeobecnými súdmi rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci. Podstata základného práva na súdnu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva vtom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonáva (čl. 46 ods. 4 ústavy, v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom, ktorý predpisuje zákon.

V odôvodnení uznesenia krajského súdu č. k. 21 Cob/65/2011-123 z 30. júna 2011, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 8 Cb/14/2011-109 z 11. februára 2011 o odmietnutí odporu žalovaného proti platobnému rozkazu č. k. 8 Rob/179/2010-100 zo 14. 12. 2010, sa uvádza: „ ... v súlade s procesným predpisom súd prvého stupňa odpor žalovaného neodmietol z dôvodu uznania záväzku voči žalobcovi, ako sa odvolateľ zrejme domnieval, ale z dôvodu, že odpor neobsahuje žiadne tvrdenia spochybňujúce existenciu

platobným rozkazom priznanej pohľadávky, jej výšku alebo výšku jej príslušenstva. Takéto tvrdenia odpor skutočne neobsahuje, pričom za odôvodnenie odporu vo veci samej nemožno považovať prejavenie záujmu o mimosúdne rokovanie so žalobcom a uzatvorenie dohody o splátkach, hoci aj bez špecifikácie uznávaných záväzkov, ani označenie rozhodnutia za predčasné so žiadosťou o poskytnutie časového priestoru na mimosúdne rokovania, či ozrejmienie dôvodov, pre ktoré záväzky doposiaľ uhradené neboli". Súd prvého stupňa preto odpor žalovaného správne odmietol a odvolací súd jeho odvolaním napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Dovolací súd dospel k záveru, že uvedeným uznesením krajského súdu bolo základné právo žalovaného na súdnu ochranu podľa a 46 ods. 1 ústavy porušené. Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 174 ods. 2 veta prvá, ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie (R 76/1999).

V prejednávanej veci žalovaný v podanom odpore uvádzal nielen vecné tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti, ale aj tvrdenie právne, spočívajúce v tom, že mu neboli doručené prílohy k návrhu navrhovateľa, preto sa k nim v odpore nemôže vyjadriť.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o podanom odpore sa zaoberal len vecnými tvrdeniami žalovaného a dospel k záveru, že tieto nie sú odporom s odôvodnením vo veci samej. Právne tvrdenie v odpore, že k prílohy k návrhu mu neboli doručené, preto sa k nim žalovaný v odpore nemôže vyjadriť, ponechal súd bez povšimnutia.

Na základe uvedeného možno uzavrieť, že ak žalovaný v podanom odpore tvrdil, že súd mu prílohy k návrhu na začatie konania nedoručil, preto sa k nim nemôže vyjadriť, súd prvého stupňa pri rozhodovaní o podanom odpore bol povinný s takouto právnou námietkou žalovaného sa zaoberať. Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým odpor žalovaného proti platobnému rozkazu odmietol z dôvodu, že nebol odôvodnený vo veci potvrdil ako vecne správne.

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danej veci ide o prípad odmietnutia odporu proti platobnému rozkazu v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli splnené zákonné predpoklady.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 O. s. p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Je nepochybné, že jedným z aspektov na spravodlivý proces je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkové, relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (IV. ÚS 115/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 3 O. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

Pri rozhodovaní o podanom odpore proti vydanému platobnému rozkazu je povinný súd zaoberať sa účinne všetkými tvrdeniami spochybňujúcimi opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Ak odporca v podanom odpore tvrdí, že s návrhom na vydanie platobného rozkazu mu neboli doručené prílohy návrhu, takáto námietka má zásadný význam, keďže súd je povinný doručiť návrh na začatie konania spolu s prílohami do vlastných rúk účastníka. Súd prvého stupňa sa s týmto tvrdením odporcu pri rozhodovaní o podanom odpore nezaoberal, v odôvodnení dôvody pre ktoré to nepovažoval za potrebné ani neuviedol.

Súd prvého stupňa podaný odpor uznesením odmietol s odôvodnením, že žalobca žiadnym spôsobom nespochybnil existenciu ani výšku pohľadávky žalobcu. Odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil, pretože odpor neobsahuje žiadne tvrdenia spochybňujúce existenciu platobným rozkazom priznanej pohľadávky, jej výšku alebo výšku jej príslušenstva.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, teda posúdenia obsahu odporu žalovaného proti vydanému rozkazu v tvrdení, že súd prvého stupňa spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu nedoručil žalovanému jeho prílohy.

Podľa § 174 ods. 2 O. s. p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. Žalovaný podaný odpor proti platobnému rozkazu odôvodnil, ako bolo už vyššie uvedené.

Podľa § 243b ods. 3 O. s. p., ak má aj rozhodnutie súdu prvého stupňa vady, pre ktoré sa zrušilo rozhodnutie odvolacieho súdu, zruší dovolací súd aj toto rozhodnutie. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie, podľa povahy veci vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, zastaví konanie, prípadne postúpi vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Z uvedených dôvodov dovolací súd považuje napadnuté uznesenia oboch inštančných súdov za nezákonné a preto uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 21 Cob/65/2011-123 z 30. júna 2011 a uznesenie Okresného súdu Senica č. k. 8 Cb/14/2011-109 z 11. februára 2011 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Senica na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa znova aj o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Uznesenie bolo odvolacím senátom prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. 03. 2013

JUDr. Štefan Šatka, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Mgr. Monika Poliačiková